

3. Злочини проти правосуддя [Текст]: / навч. посіб./ / за заг. ред. проф. В.І. Борисова, проф. В.І. Тютюгіна/. – Х.: Нац. юрид. акад. України, 2011. – 155 с.

4. Мельніченко М. І. Поняття та види злочинів проти порядку одержання доказів у кримінальному провадженні [Текст] / М. І. Мельніченко / Вісник Національної академії прокуратури України. – 2013. – № 4 (32). – С. 107–112.

5. Юшина Ю.В. Про незавершеність і недоліки конструкції об'єктивної сторони статті 386 КК України [Текст], – Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності – №1, 2011. – С. 214–219.

Конончук А. О., курсант 4-го курсу навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ТОРГІВЛЮ ЛЮДЬМИ

Торгівля людьми – одна з найбільш актуальних проблем сучасності. Говорячи про організацію боротьби з торгівлею людьми, перш за все необхідно зазначити, що майже кожна країна має в своєму кримінальному законодавстві юридичні норми, у відповідності з якими настає кримінальна відповідальність за торгівлю людьми.

Сьогодні торгівля людьми, жертвами якої стають жінки, чоловіки і діти, є злочином, що вчиняється з метою примусової праці, сексуальної експлуатації, примусового жебрацтва, вилучення органів. В різних регіонах України з 1 січня по 28 лютого 2014 року зафіксовано 33 випадків кримінальних правопорушень щодо торгівлі людьми.

Той факт, що український законодавець, на відміну від міжнародних актів, торгівлю людьми виділив як окрему форму злочину, відмінну від таких його форм, як вербування, перевезення, передача, переховування або одержання людини, означає, що у ст. 149 КК України під торгівлею людьми слід розуміти власне торгівлю, тобто вчинення актів купівлі-продажу людей.

Думки вчених щодо визначення предмету торгівлі людьми розбігаються. Одні вчені вважають, що предметом торгівлі

людьми є людина, інші ж взагалі не виділяють предмет, як елемент складу злочину.

Основним безпосереднім об'єктом цього злочину є воля і гідність людини. Його додатковим факультативним об'єктом можуть виступати здоров'я людини, встановлений порядок здійснення службовими особами своїх повноважень, встановлений порядок перетинання державного кордону України.

Об'єктивна сторона виражається у таких формах: продаж людини – угода, за якою одна особа (продавець) передає людину у фактичну незаконну власність іншої (покупця), а остання зобов'язана прийняти та сплатити за неї певну грошову суму. Тобто результатом є купівля або одержання людини внаслідок міни, найму, застави, іншої угоди, за якої винний одержує людину від іншої особи у фактичну власність або тимчасово за матеріальну винагороду чи без такої.

Злочин є закінченим з моменту продажу (іншої сплатної передачі) людини іншій особі (особам) у першій та другій формі у третій є закінченим з моменту переміщення людини через державний кордон України.

Суб'єктом злочину, передбаченого ст. 149 КК, може бути фізична, осудна особа, яка досягла 16 років.

Суб'єктивна сторона цього злочину характеризується прямим умислом (винний усвідомлює, що вчиняє дії, відповідальність за які передбачена ст. 149 КК і бажає так діяти), а також, як правило, корисливим мотивом.

У нашій державі боротьбі з торгівлею людьми приділяється значна увага. Велика кількість законів та підзаконних нормативних актів направлені на подолання та припинення цього суспільно-небезпечного явища, а саме: Закон України «Про протидію торгівлі людьми», «Державну програму протидії торгівлі людьми на період до 2020 року» та інші підзаконні нормативні акти. Підтвердженням того, що в нашій державі здійснюється протидія торгівлі людьми є створення спеціального Департаменту боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми МВС України. Він є самостійним структурним підрозділом апарату МВС України, відповідно до законодавства України забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії торгівлі людьми, попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних

правопорушень, пов'язаних з нелегальною міграцією, а також правопорушень у сфері суспільної моралі.

Отже, незважаючи на те, що Україна стоїть на шляху розв'язання проблеми торгівлі людьми і намагається боротися з цим явищем розробляючи та удосконалюючи законодавчу базу, торгівля людьми була і залишається проблемою світового рівня. Це явище призводить до зламу суспільства та є свідченням того, що сама держава з цим боротися не в змозі. Тому ця проблема не тільки України, а й складова міжнародної організованої злочинності, що є реальною загрозою для міжнародної безпеки.

Конопльова Н., студентка магістри
Міжнародного науково-технічного
університету імені академіка Ю. Бугая

СУЧАСНИЙ СТАН ПРОТИДІЇ ТЕРОРИСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасний тероризм – це провокації міжнародного характеру, що перетворюють тероризм на інструмент соціального впливу чи залякування. Такий тероризм вирішує одночасно декілька завдань, серед яких основне – позбавлення інших країн можливості об'єктивного аналізу ситуації і державного суверенітету при прийнятті тих чи інших важливих рішень.

Ефективна боротьба з тероризмом можлива тільки за допомогою превентивних методів. Запобігання терору має полягати у виявленні, усуненні, нейтралізації, локалізації і мінімізації дії тих чинників і причин, які або породжують тероризм, або йому сприяють.

Практика показує, що поодинокі дії окремих країн на регіональному рівні недостатні для ефективного протистояння тероризму. Боротьба з тероризмом вимагає участі всіх країн світової спільноти, тим більше в умовах глобалізації світових процесів. Сучасний стан боротьби проти терористичної діяльності ставить перед нами питання про необхідність розробки комплексних міжнародних підходів і єдиних методик протидії різним терористичним проявам.

Міжнародне співтовариство неодноразово намагалось створити єдину систему конвенцій, договорів, організацій, які б мали міжтериторіальну свободу дійт, але ці спроби так і не